

K.R.E...S.

Kritika – Recenzió – Elbírálás - Szerintünk

Filmkritika

A filmkritika nem könnyű dolog. Lehet, hogy míg nekem tetszik egy film, másnak viszont nem. Az is előfordulhat, hogy ma tetszik nekem egy alkotás, de öt év múlva már nem fog.

Mert más korú lettem, más körülmények közt élek, más a státuszom, és megváltoztak az értékek, amelyek fontosak a számomra. Lehet, hogy ma éhesen és boldogtalanul nézek meg egy filmet, holnap pedig jóllakottan és boldogan. Higgyék el, más írás jelenne meg ma, és

más holnap. Meg más öt év múlva is. Arról már nem is beszélek, miféle ismervek alapján kritizálja az ember a filmet? Hogyan tekintsünk egy filmre? Kultúrtörténeti alkotásként, azaz valamiféle művészet megnyilvánulásaként, a rendező/forgatókönyvíró önmegvalósításaként, vagy csak egyszerű termékként, ami pénzt hoz a konyhára? Jó esetben sok pénzt, és főleg az amerikaiakra? Talán mégis több egy film egy kalap pénznél és erősen hathat a társadalmi, politikai, tudományos jelenségekre és folyamatokra, esetleg olyan tükörfélét tart eléjük? Vagy egy virtuális világot hoz létre, ahol kiélheti az ember a fantáziáját? Nehéz eldönteni. Ahogyan azt is, mennyit mondjon el a kritikus a filmről, és milyen célból. Ő már megnézte, és csak annyi, hogy véleményt alkot róla? Vagy gondoskodik arról, hogy azért mindent ne áruljon

el, például a slusszpoén(oka)t és végkifejletet? Talán mások pont ennek hatására nézik meg a művet. Ki tudja...

Mikor ajánlották ezt a filmet mindenki csak azt hajtogatta, hogy Leonardo DiCaprio nagyszerűen alakít mennyire érdemes

megnézni ezt a filmet..stb. Oké tény hogy nagyszerűen alakít ebben a filmben is, de engem teljesen más nyugozott le.

Az első néhány percben majdnem kikapcsoltam, mert nem volt túl izgalmas és határozottan zavaros volt, de kíváncsi voltam hátha a film végére minden világos lesz. Nem mondanám egy olyan filmnek, ami mellett nyugodtan lehet vasalni vagy mosogatni. Nagyon oda kell figyelni, mert több szálon futnak az események, főleg, azért mert mint említettem nem teljesen tiszta Cobb (Leonardo DiCaprio) története. A film közepe olyan akár egy összegabalyodott gombolyag, három történet váltakozik három különböző helyszínen és időben. Az érzelmek is érdekesen alakulnak, mint néző az elején nagyon unszimpatikus Saito (Ken Watanabe) a sztori végére egy viszonylag emberi lényé alakult a szememben. Ami igazán lenyűgözött az mégis a grafika volt. Nem titok hogy egy álomvilágról beszélünk, így teljesen normális mikor a város egyik része a másik tetejére kerül vagy egyszerűen egy hatalmas vonat halad el a város közepén. Rengeteget dolgozhattak a filmkészítők, a csodás grafika mellett a hangok is tökéletesek.

Összességében a film 10/10 és határozottan többször is nézhető. Nem sokat lehet rajta nevetni, inkább akció dús, mint vígjáték szerű persze van néhány humoros részlet. A film vége nyitott marad, ezért lehet rajta rágódni, vajon kipörög Cobb toteme vagy csak álmodik?

Gyömbi

